

Μαθητές on - line

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ 2^{ΟΥ} ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΚΟΡΙΝΘΟΥ-Τεύχ. 12^Ο / 11^Ος - 12^Ος 2015-Αξία 1,5€

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ, ΧΡΟΝΙΑ ΚΑΛΑ ΚΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΑ!

Καλήν εσπέραν άρχοντες, κι αν είναι ορισμός σας Χριστού την θεία γέννηση να πω στ' αρχοντικό σας. Χριστός γεννάται σήμερα εν Βηθλεέμ τη πόλη, οι ουρανοί αγάλλονται, χαίρει η φύσις όλη....

Υπάρχει μια περίοδος του έτους, η οποία έχει ξεχωριστή σημασία για όλους μας, αλλά ακόμη περισσότερο για τα μικρά παιδιά. Η περίοδος των Χριστουγέννων κρύβει μια μαγεία με πολλά φανερά, αλλά και κρυφά νοήματα, στα οποία οι ενήλικες συχνά δεν δίνουν μεγάλη σημασία, ενώ τα παιδιά, αντίθετα, μέσα από αυτά απορροφούν πληροφορίες, χωρίς καν να τις αναγνωρίζουν. Τα Χριστούγεννα είναι η ιδανική περίοδος να «αναζητήσουμε» τα συναισθήματά μας, μεταλαμπαδεύοντάς τα στα παιδιά μας. Μια ευκαιρία για εμάς, ένα σπουδαίο δώρο για τα παιδιά...

Γυρίστε και διαβάστε:

Τα νέα του σχολείου μας, θρύλους και παραδόσεις, προτάσεις για θέατρο, κινηματογράφο, ταξίδια και βιβλία, πληροφορίες και άρθρα για την υγεία, την ψυχολογία, την ιστορία, την οικονομία, τη λαογραφία, το περιβάλλον, τη γεωγραφία και την τεχνολογία, παιχνίδια, ανέκδοτα και άλλα πολλά!!!

Επιμέλεια-φροντίδα εφημερίδας
Μ.Γεωργίτσα, δασκάλα της Β3 τάξης.

Υπάρχουν κάποια σημεία, στα οποία αξίζει να σταθούμε:

A. Το νόημα του «δίνω» (η προσφορά). Μία από τις πιο βαθιές έννοιες των Χριστουγέννων αποτελεί εκείνη της προσφοράς. Η ανιδιοτελής προσφορά αγάπης, φροντίδας και η παροχή υλικών και συναισθηματικών αγαθών σε λιγότερο τυχερούς συνανθρώπους μας είναι μια έννοια, την οποία συχνά οι ρυθμοί της καθημερινότητας δεν μας επιτρέπουν να ακολουθούμε. Ένα σκέπασμα, λίγα χρήματα ή ακόμη και μόνο μια καλή κουβέντα, αρκεί πολλές φορές για να απαλύνει τον πόνο τους. Κι αυτό αποτελεί ένα χρήσιμο «μάθημα» και για τα παιδιά μας. Μπορείτε, αν θέλετε, να τους μιλήσετε για το συναίσθημα του να «δίνω, χωρίς να περιμένω αντάλλαγμα», φέρνοντας ως παράδειγμα την φροντίδα και το καταφύγιο που παρείχαν οι απλοί βοσκοί στον Χριστό, κατά τη γέννησή του μέσα στη φάτνη και εξηγώντας τους ότι ακόμη και μέσα από μια μικρή και απλή προσφορά, μπορεί να προκύψει κάτι σπουδαίο.

B. Το νόημα του «παίρνω» (το δώρο). Εδώ, εκείνο στο οποίο θα πρέπει να δώσουμε σημασία είναι ο λόγος για τον οποίο το παιδί θα λάβει ένα δώρο. Συνήθως, τα παιδιά συνδυάζουν τα δώρα ως ανταμοιβή για μια καλή πράξη. Ένας καλός βαθμός στο σχολείο ή ένα καθαρό υπνοδωμάτιο, μπορεί να σηματοδοτεί και την αγορά ενός δώρου από τους γονείς. Τα δώρα όμως των Χριστουγέννων δεν αντιστοιχούν σε μια «καλή πράξη», οπότε για ποιόν λόγο τα λαμβάνουν; Τα παιδιά είναι

ευκαιρία να κατανοήσουν ότι το δώρο δεν κρίνεται από την ανταλλακτική του αξία, αλλά προσφέρεται από καρδιάς και συμβολίζει την έμπρακτη αγάπη και την έγνοια του ενός για τον άλλον.

Γ. Το νόημα της ενότητας της οικογένειας. Την περίοδο των εορτών, η οικογένεια συνηθίζει να συγκεντρώνεται όλη μαζί για να γιορτάσει τη γέννηση του Χριστού. Μικροί και μεγάλοι παραμερίζουν, για λίγες ημέρες, τις υποχρεώσεις τους και φροντίζουν να ζήσουν στιγμές θαλπωρής με τα αγαπημένα τους πρόσωπα. Συχνά, οι αντιξοότητες της ζωής, δεν μας αφήνουν να χαρούμε τις στιγμές και αυτό μεταφέρεται και στην ψυχολογία των παιδιών.

Δ. Το νόημα της μεταδοτικότητας του πνεύματος των Χριστουγέννων. Την παραμονή των Χριστουγέννων, κυρίως παλιότερα, οι δρόμοι γέμιζαν παιδιά, τα οποία επισκέπτονταν τα γειτονικά σπίτια, για να τραγουδήσουν τα κάλαντα, ενημερώνοντας για το γεγονός της γέννησης του Χριστού.

Ένα χαρμόσυνο γεγονός, το οποίο σημασιολογικά φέρει μαζί την ελπίδα ενός καλύτερου μέλλοντος. Τα παιδιά υμνώντας τη γέννηση του Χριστού γεμίζουν χαρά, ενέργεια και προσμονή για το αύριο. Όπως το λαμπερό

αστέρι της Βηθλεέμ, που με το φως του ανήγγειλε σε όλο τον κόσμο τη γέννηση του Χριστού, θα μπορούσαμε να πούμε πως και τα παιδιά, με τον θόρυβο των τριγώνων μουσικών οργάνων και τους ψαλμούς, μεταδίδουν μέχρι και σήμερα τη γέννηση της χαράς και ελπίδας. Και το πνεύμα των Χριστουγέννων, επισκέπτεται κάθε σπίτι...

Ε. Το νόημα της ύπαρξης του Άγιου Βασίλη. Τα Χριστούγεννα συνδέονται και με την ύπαρξη του καλού και αγαθού γέροντα Αγίου, ο οποίος επισκέπτεται κάθε χρόνο όλα τα σπίτια μέσα στην ίδια νύχτα, ξέρει ποιο παιδί ήταν «καλό» και ποιο ήταν «κακό» και αναλόγως, του αφήνει ή όχι, δώρα κάτω από το χριστουγεννιάτικο δέντρο. Ποιο είναι όμως το νόημα της ύπαρξής του; Πίσω από τη μορφή του Άγιου Βασίλη, κρύβεται ένα φιλόπρωτο πρόσωπο. Στον δυτικό κόσμο, η φιγούρα του Αγίου είναι βασισμένη στη ζωή του Αγίου Νικολάου, που δώρισε στους φτωχούς την κληρονομιά του, ενώ στη χώρα μας βασιλεύει στον Μέγα Βασιλείο από την Καισαρεία, ο οποίος είχε αφήσει πίσω του μεγάλο φιλανθρωπικό έργο.

Καταρχήν, δεν θα πρέπει να μεταδίδουμε στο παιδί ότι υπάρχουν «καλά και κακά παιδιά», αλλά «καλές και καλές συμπεριφορές». Αυτό που αναζητάμε, λοιπόν, στο τέλος της χρονιάς και αυτό που μπορούμε να μεταδώσουμε στα παιδιά – και αυτό που, στην ουσία, «θέλει να ξέρει» ο Άγιος Βασίλης - είναι ένας απολογισμός των συμπεριφορών μας, για να μπορέσουμε να αλλάξουμε τις επιλογές και τις αποφάσεις μας τη νέα χρονιά, βελτιώνοντας τον ίδιο μας τον εαυτό.

Ο σύγχρονος τρόπος ζωής μας απομακρύνει από τις πνευματικές αξίες, οι οποίες όμως είναι βασικές για την ανατροφή των παιδιών μας. Τα Χριστούγεννα είναι μια περίοδος που μπορείτε να αδράξετε την ευκαιρία να μεταφέρετε τις αξίες της κατανόησης και της ανιδιοτέλειας, της συμβολής προς τον συνάνθρωπο και της ενότητας. Διδάξτε τους το πραγματικό νόημα των Χριστουγέννων και της προσφοράς και να θυμάστε ότι κανένα δώρο δεν ικανοποιεί περισσότερο ένα παιδί από την αγάπη και τη ζεστή αγκαλιά των γονιών του.

Καλές γιορτές!

Τι είναι τα Χριστούγεννα;

Τα Χριστούγεννα είναι μια εποχή για να μοιραζόμαστε στιγμές και αναμνήσεις που θα μας είναι πολύτιμες για πολλά χρόνια..

Τα Χριστούγεννα είναι ένας καιρός για να δούμε τον κόσμο με μάτια γεμάτα αγάπη. Είναι ο καιρός για να θυμηθούμε πως ο κόσμος είναι γεμάτος από ανθρώπους σαν κι εμάς, και για να τους δούμε όπως πραγματικά είναι μέσα τους. Όλοι έχουν προβλήματα ίδια με τα δικά μας, και καρδιές ευαίσθητες σαν και τις δικές μας —ανεξάρτητα από το ποιοι είναι η από πού προέρχονται.

Τα Χριστούγεννα είναι ο καιρός που χαίρεται η καρδιά. Είναι ο καιρός για να συλλογιστούμε με ευγνωμοσύνη για όλα όσα καλά μας έφερε η προηγούμενη χρονιά.

Τα Χριστούγεννα είναι ο καιρός για να δώσουμε σ' εκείνους που έχουν ανάγκη, χωρίς να ζητήσουμε καμιά ανταπόδοση.

Τα Χριστούγεννα είναι μια νέα αρχή, είναι ο καιρός για να ξεχάσουμε τις πληγές του

παρελθόντος και να αρχίσουμε ξανά από την αρχή.

Η ζωή, όπως και τα Χριστούγεννα, δεν είναι φτιαγμένη από αυτά που παίρνουμε αλλά από αυτά που δίνουμε. Μια ζωή που χτίζεται με την προσπάθεια να πάρει από τους άλλους, αντί να τους δίνει, στο τέλος θα αποτύχει.

Τα Χριστούγεννα δεν είναι κάτι το ξεχωριστό επειδή σου δίνουν οι άλλοι. Είναι ξεχωριστά γι' αυτά που δίνεις εσύ!

Έθιμα και Παραδόσεις των Χριστουγέννων

Οι καλικάντζαροι και το Χριστόξυλο

Από τα Χριστούγεννα ως την ημέρα των Φώτων που βαφτίζεται ο Χριστός, είναι δώδεκα μέρες. Η εκκλησία μας το ονομάζει «**Άγιο δωδεκαήμερο**». Επειδή αυτές τις μέρες ο Χριστός είναι αβάπτιστος, ο λαός μας λέει πως και τα νερά είναι «αβάπτιστα». Τότε, λοιπόν, οι καλικάντζαροι βρίσκουν ευκαιρία και βγαίνουν πάνω στον κόσμο. Τι είναι οι καλικάντζαροι; Λένε πως είναι κάτι μαυριδερά πλάσματα με κόκκινα μάτια, πόδια κατσικίσια και χέρια σαν της μαϊμούς. Έχουν το σώμα τριχωτό και είναι πάρα πολύ κουτοί. Είναι όμως πάντα θυμωμένοι, γιατί ποτέ δεν καταφέρνουν να κόψουν το δέντρο που στηρίζει τη Γη.

Έρχονται πάντα τα Χριστούγεννα στην ώρα τους και σπάει το πριόνι κι ο κορμός ξαναζωντανεύει. Έτσι, λοιπόν, όταν νυχτώσει μπαίνουν στα σπίτια και χαλάνε τα γλυκά κι ανακατεύουν και μπερδεύουν ό,τι βρουν μπροστά τους. Λερώνουν τα φαγητά και πειράζουν τις γριούλες και τους διαβάτες που

τρομάζουν πολύ. Γι' αυτό κι ο κόσμος τούς έχει δώσει πολλά ονόματα: **Λυκοκάντζαροι, καρκαντζόλοι, καλιουτζήδες, τσιλικρωτά, παγανά ή μνημοράτοι**. Αυτό που φοβούνται πιο πολύ οι καλικάντζαροι είναι ο Μεγάλος Αγιασμός, που γίνεται την ημέρα των Φώτων. Τότε, όταν ραντίζει τα σπίτια ο ιερέας, φεύγουν τρέχοντας και χάνονται στα βάθη της Γης. Μέχρι τότε, όμως, για να προστατέψουν οι άνθρωποι τα σπίτια τους, επειδή ξέρουν πως οι καλικάντζαροι δεν πλησιάζουν τη φωτιά, ανάβουν το τζάκι μέρα – νύχτα όλο το Άγιο Δωδεκαήμερο. Ο αφέντης του σπιτιού, διαλέγει ένα πολύ χοντρό ξύλο με αγκάθια που το λένε **Χριστόξυλο**. Το ρίχνει στο τζάκι και το ραντίζει με λάδι και κρασί. Έτσι, θα καίγεται δώδεκα μέρες συνέχεια και θα κρατάει μακριά τους καλικάντζαρους.

Γιάννης Τσελώνης, μαθητής της Β3 τάξης

Ο Δεκέμβρης στη λαϊκή μας παράδοση:

- **Άγια Βαρβάρα μίλησε κι ο Σάββας αποκρίθη: «Μαζέψτε ξύλα κι άχυρα και σύρτε και στο μύλο, γιατί ο Αι-Νικόλας έρχεται με χιόνια φορτωμένος».**
- **Αν πρωιμίσει η μυγδαλιά κι ανθίσει το Δεκέμβρη, βαρύς χειμώνας κι όψιμος θε νά 'ρθει να μας εύρει.**
- **Δεκέμβρη μου, με πάγωσης και πώς να ξεπαγώσω; Μήνα μου σαρακοστιανέ καλέ, Χριστουγεννιάτη!**

Ο Δεκέμβριος είναι ο δωδέκατος μήνας και τελευταίος του Γρηγοριανού Ημερολογίου, με διάρκεια 31 ημερών. Η ονομασία του ετυμολογείται από τη λατινική λέξη December, η οποία προέρχεται από το αριθμητικό decem (δέκα), επειδή στο αρχαίο δεκάμηνο ρωμαϊκό ημερολόγιο ο Δεκέμβριος ήταν ο δέκατος κατά σειρά μήνας.

Στη συνέχεια, με την προσθήκη του Ιανουαρίου και του Φεβρουαρίου, το ρωμαϊκό ημερολόγιο έγινε δωδεκάμηνο. Ο

Δεκέμβριος μετακινήθηκε στη δωδέκατη θέση, αλλά διατήρησε την παλιά του ονομασία, παρότι τον 2ο αιώνα μ.Χ. ο ρωμαίος αυτοκράτορας Κόμμοδος θέλησε να τη μετονομάσει σε Αμαζόνιο, προς τιμήν της σύζυγού του Βρουτίας, που ήταν όμορφη σαν Αμαζόνα.

Στην αρχαία Αθήνα ο Δεκέμβριος ισοδυναμούσε με το δεύτερο δεκαπενθήμερο του μήνα Μαιμακτηριώνα και το πρώτο δεκαπενθήμερο του μήνα Ποσειδεώνα, ο οποίος ήταν αφιερωμένος στον θεό Ποσειδώνα. Στο λαϊκό καλεντάρι ο Δεκέμβριος ονομάζεται Ασπρομηνάς και Χιονιάς για το πυκνό του χιόνι.

Οι Ρωμαίοι είχαν δύο σημαντικές γιορτές τον Δεκέμβριο:

Τα **Σατουρνάλια**, προς τιμή του θεού Σατούρνους (ο Κρόνος των Ελλήνων), ήταν γιορτή χαράς και ξενιασιάς, όπου εκτός από τις καθιερωμένες θυσίες, κυρίαρχη θέση είχαν η ανταλλαγή δώρων και τα τυχερά παιχνίδια. Διαρκούσαν από τις **17 έως τις 23 Δεκεμβρίου**.

Ακολουθούσαν στις **25 Δεκεμβρίου** τα **Βρουμάλια**, όπου τιμούσαν τον Ήλιο. Και στις δύο γιορτές θυσίαζαν χοίρους, τους οποίους στη συνέχεια κατανάλωναν.

Οι παγανιστικές αυτές γιορτές ήταν αρκετά δημοφιλείς και επέζησαν έως το 12ο αιώνα, παρά τις απαγορεύσεις, κληροδοτώντας σε μας τις δοξασίες και τους θρύλους για τους καλικάντζαρους και τα άλλα δαιμόνια. Η Χριστιανική Εκκλησία προσπάθησε να επωφεληθεί από τη δημοφιλία των δύο αυτών εορτών και να τις καταπολεμήσει ως ειδωλολατρικές, τοποθετώντας τα **Χριστού-**

γεννα στις **25 Δεκεμβρίου**, σύμφωνα με μία θεωρία. Η άλλη θεωρία στηρίζεται σε ημερολογιακούς υπολογισμούς για να απαντήσει στο ερώτημα πώς επιλέχθηκε η 25η Δεκεμβρίου ως ημέρα εορτασμού των Χριστουγέννων.

Εκτός από τα Χριστούγεννα, που κυριαρχούν τον Δεκέμβριο, με τα θρησκευτικά και κοσμικά τους συμπραζόμενα, ξεχωριστή θέση έχουν από θρησκευτικής πλευράς και τα λεγόμενα **Νικολοβάρβαρα**, που περιλαμβάνουν τις εορτές της **Αγίας Βαρβάρας (4 Δεκεμβρίου)**, **Αγίου Σάββα (5 Δεκεμβρίου)** και **Αγίου Νικολάου (6 Δεκεμβρίου)**.

Πες μου από πού είσαι να σου πω τι τρως.

(Από τους μαθητές της ΣΤ2 τάξης)

ΙΤΑΛΙΑ

Η Ιταλία βρίσκεται στη **Νότια Ευρώπη**. Αποτελείται από μία **χερσόνησο** σε σχήμα μπότας και δύο μεγάλα νησιά στη **Μεσόγειο Θάλασσα**: τη **Σικελία** και τη Σαρδηνία.

Η ιταλική κουζίνα είναι αγαπημένη μικρών και μεγάλων και ας μην είναι η πιο υγιεινή.

Είναι ίσως η πιο διάσημη και αγαπητή κουζίνα σε όλο τον κόσμο.

Οι αρχαίοι Έλληνες και οι Ρωμαίοι έφτιαχναν μακαρόνια με σιτάρι και νερό από πολύ παλιά, τα έκαναν όμως ψητά και όχι βραστά. Ακόμα στην Αρχαία Ελλάδα έψηναν μεγάλα στρογγυλά επίπεδα ψωμιά στα οποία πρόσθεταν διάφορα υλικά και μπαχαρικά .

Ο βασιλικός, η μαντζουράνα, η ρίγανη, το δεντρολίβανο και το σκόρδο είναι τα βασικά μυρωδικά της Ιταλικής κουζίνας .

Η τελική μορφή της πίτσας προέκυψε όταν το 1889 η βασίλισσα Margherita μαζί με τον σύζυγό της Umberto I επισκέφθηκε το Ιταλικό Βασίλειο. Ο σεφ για να τιμήσει την βασίλισσα

έφτιαξε μία πίτσα στην οποία πρόσθεσε ντομάτα, μοτσαρέλλα και φρέσκο βασιλικό, δηλαδή τα χρώματα της Ιταλικής σημαίας.

Από τότε μέχρι σήμερα η πίτσα συναντάται σε πολλές ποικιλίες, με διαφορετικά είδη τυριών, σάλτσας, αλλαντικών, λαχανικά και καρυκεύματα.

Οι μακαρονάδες συνδυάζονται με διάφορα είδη κρεατικών, αλλαντικών αλλά και λαχανικών και συνοδεύονται με λευκές και κόκκινες σάλτσες με έντονη γεύση μπαχαρικών. Τορτελίνια, λαζάνια, πέννες, κανελόνια είναι μερικά από τα είδη των ζυμαρικών που κυριαρχούν.

ΦΑΝΗ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ, ΣΤ2 τάξη

ΓΑΛΛΙΑ

Η Γαλλία είναι η μεγαλύτερη σε έκταση χώρα της Ευρώπης. Η Γαλλία κατείχε, το 2012, την πέμπτη θέση στο παγκοσμίως εθνικό προϊόν. Είναι ένας από τους ηγέτες παγκοσμίως στους τομείς των τροφίμων, της αεροναυπηγικής, των αυτοκινήτων, των προϊόντων πολυτελείας, του τουρισμού και των πυρηνικών.

Ratatouille ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΟΜΟΡΦΟ ΚΑΙ ΠΑΛΙΟ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟ ΦΑΓΗΤΟ.

Το αντίστοιχο δικό μας μπριάμ, στη Γαλλία είναι πολύ δημοφιλές πιάτο, τόσο που έγινε ταινία κινουμένων σχεδίων. Είναι ένα νόστιμο και εύκολο πιάτο που συνηθίζεται στα σπίτια κυρίως της Νότιας Γαλλίας. Για να το φτιάξετε θα χρειαστείτε ελαιόλαδο, φρέσκα μυρωδικά, αρκετό σκόρδο, κρεμμύδι, κολοκύθι, μελιτζάνα, πιπεριά και ντομάτα, όλα κομμένα σε μεγάλα κομμάτια και τοποθετημένα ανά στρώσεις. ΚΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ!

Αλέκος Σελλάς, ΣΤ2 τάξη

ΜΕΞΙΚΟ

Το Μεξικό εδώ και χιλιάδες χρόνια δέχεται επιρροές διάφορων λαών όπως των Ολμέκων,

των Μάγια και των Ατζέκων και αργότερα των Κονκισταδόρων.

Με την ανάμιξη του Ισπανικού, του Γαλλικού πολιτισμού και του πολιτισμού των Ινδιάνων η γαστρονομική παράδοση των Μεξικανών ιθαγενών αναμείχθηκε με την ευρωπαϊκή και μεσογειακή, δημιουργώντας το πασίγνωστο μεξικάνικο φαγητό.

Tortillas, enchiladas, guacamole και **quesadillas** είναι ορισμένες μόνο από τις γαστρονομικές δημιουργίες της χώρας της Λατινικής Αμερικής. Η μεξικάνικη κουζίνα είναι πολύχρωμη και γεμάτη αρώματα. Καρυκεύματα και μπαχαρικά πλουτίζουν την γεύση κάθε φαγητού. Είναι ένα κράμα γεύσεων.

Το καλαμπόκι, τα φασόλια και το ρύζι έχουν ιδιαίτερη θέση στη διατροφή των Μεξικανών, εδώ και χιλιάδες χρόνια. Ιδιαίτερα το καλαμπόκι, το είχαν θεοποιήσει και πίστευαν πως διαθέτει ευεργετικές ιδιότητες. Το περισσότερο χρησιμοποιείται για να φτιαχτεί η 'masa', η ζύμη δηλαδή για τις **ταμάλες**, τις **τορτίγιες** και πολλά άλλα φαγητά που βασίζονται στο καλαμπόκι.

Δεύτερο, αλλά εξίσου σημαντικό, συστατικό στην κουζίνα των Μεξικανών είναι **τα moles**. Πρόκειται για σάλτσες, που παρασκευάζονται με πάμπολλους τρόπους και έχουν ως βάση το **chili** και το cacao puro, δηλαδή την **πραγματική σοκολάτα**.

Η γλυκοκολοκύθα και οι πιπεριές παίζουν επίσης σημαντικό ρόλο στη Μεξικάνικη Κουζίνα και φυσικά **σκόρδο και κρεμμύδι**.

Εξαιτίας της έλλειψης νερού στο Μεξικό, ο **κάκτος** αποτελεί καθημερινό συμπλήρωμα του γεύματός τους. Ο κάκτος, είναι το κύριο λαχανικό τους, καθώς -όπως λένε- είναι πλούσιος σε πρωτεΐνες και βοηθά ακόμη και

στο ζάχαρο! Κάθε Μάιο κόβονται τα φύλλα του, τα οποία, μετά από επεξεργασία, καταψύχονται και χρησιμοποιούνται όλο τον χρόνο.

Στα κύρια πιάτα τους τα κρέατα που συνηθίζουν είναι **το κοτόπουλο και το χοιρινό** ενώ καταναλώνουν πολύ λίγο αρνί, γιατί είναι πολύ ακριβό.

Στα χωριά ή στις χαρακτηριστικές αμμώδεις περιοχές του Μεξικό, υπάρχουν **εξωτικά πιάτα, μαγειρεμένα με το τρόπο των Αζτέκων ή των Μάγια** με συστατικά από ιγκουάνα, κροταλία, ελάφι, σουρακοτάγκο, κατσαρίδα, αβγά μυρμηγκιών και άλλα είδη εντόμων !!!

Αναστασία, ΣΤ2 τάξη

ΜΑΡΟΚΟ

Το Μαρόκο βρίσκεται στην Αφρική. Η κουζίνα του περιέχει πολλές γεύσεις Όπως:

ΑΡΓΚΑΝ: Ένα δέντρο που μεγαλώνει σχεδόν αποκλειστικά στο νοτιοδυτικό Μαρόκο. Μοιάζει πολύ με την ελιά και από τους καρπούς του παράγεται ένα πανάκριβο λάδι. Οι Μαροκινοί το χρησιμοποιούν στο φαγητό αλλά και σε πολλά καλλυντικά.

ΡΑΣ ΕΛ ΧΑΝΟΥΤ: Μείγμα από δεκάδες μπαχαρικά, που διαφέρει από μπακάλη σε μπακάλη και από σπίτι σε σπίτι.

ΜΠΙΣΤΙΓΙΑ: Άγλυκη πίτα με πολλά φύλλα, τα αποκαλούμενα «γουάρκα». Έχει γέμιση από περιστέρι ή κοτόπουλο μαγειρεμένο με κρεμμύδι, λεμόνι και αμύγδαλα. Σερβίρεται πασπαλισμένη με χοντρή ζάχαρη και κανέλα.

ΜΕΤΣΟΥΙ: Παραδοσιακό πιάτο από ψητό κατσίκι ή αρνί στον φούρνο με πολύ βούτυρο, κύμινο και πάπρικα.

Κατρά Παναγιώτα, ΣΤ2 τάξη

Ας διασκεδάσουμε...

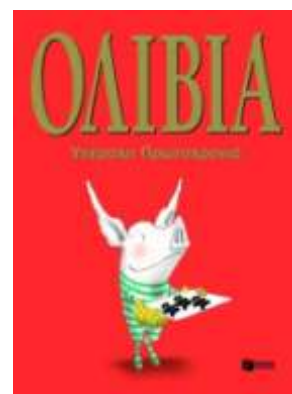
10 υπέροχα, χριστουγεννιάτικα, παιδικά βιβλία

(Από τους μαθητές της Β3 τάξης.)

Επιλέξτε μαζί με τα παιδιά σας τα ομορφότερα Χριστουγεννιάτικα βιβλία και ζήστε παρέα με χιονάνθρωπους, καλικάντζαρους, στολίδια, φάτνες, ξωτικά, κατακόκκινες μπότες και υπέροχες μελωδίες την ομορφότερη γιορτή του χρόνου!

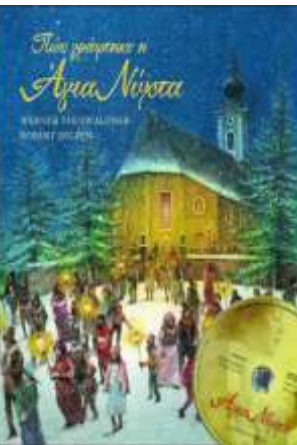
Ίαν Φάλκονερ – «Ολίβια»

Η Ολίβια είναι απ' τους πιο αξιωματημένους και αξιαγάπητους χαρακτήρες εικονογραφημένων παιδικών βιβλίων. Τόσο το κείμενο, όσο και οι εικόνες του Ίαν Φάλκονερ είναι

εκπληκτικά.

Βέρνερ Τουσβάλντερ – «Πώς γράφτηκε η Άγια Νύχτα»

Το εξαιρετικά φροντισμένο αυτό βιβλίο μας ταξιδεύει στις αρχές του 19ου αιώνα, σ' ένα μικρό αυστριακό χωριουδάκι όπου ο εφημέριος κι ο δάσκαλος του χωριού συνεργάστηκαν για να γράψουν τη μουσική και τους στίχους ενός χριστουγεννιάτικου τραγουδιού, ως δώρο για τους ταλαιπωρημένους από τον πόλεμο, τις θεομηνίες και την πείνα, συγχωριανούς τους.

Ντέιβιντ Ουάλιας – «Ο Κύριος Βρομύλος»

Ένα απολαυστικό βιβλίο. Ένα μοναχικό κορίτσι που μισεί τα Χριστούγεννα κι ένας εκκεντρικός άστεγος που βρωμάει τρομερά δημιουργούν

μια ιδιότυπη σχέση που θα αλλάξει τη ζωή τους (και τα Χριστούγεννα!) για πάντα.

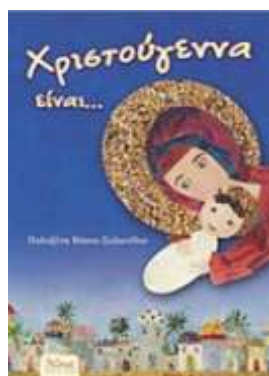

Μπέρντι Μπλακ – «Ένα δώρο για τον καθένα»

Ένα από τα ωραιότερα εικονογραφημένα βιβλία το πανέμορφο χριστουγεννιάτικο βιβλίο της Μπέρντι Μπλακ. Η ζωντανή, χαρούμενη, παιδική εικονογράφηση είναι απόλαυση για μικρούς και μεγάλους και η συγκινητική ιστορία του κόκκινου υφάσματος που κατάφερε να ντύσει γιορτινά τον βασιλιά, τον μπαμπά του ασβού, τη γυναίκα του σκίουρου και το παιδάκι της ποντικίνας διδάσκει με τον καλύτερο τρόπο ότι τίποτα δεν πρέπει να πετιέται αουλλόγιστα.

Ε.Τ.Α. Χόφμαν – «Καρυοθραύστης»

Εξαιρετική μετάφραση και πανέμορφη εικονογράφηση. Το κείμενο είναι χορταστικό, η γλώσσα ρέει αβίαστα και ένα από τα γνωστότερα παραμύθια των Χριστουγέννων γίνεται προσοιό σε παιδιά προσχολικής και σχολικής ηλικίας.

Πολυξένη Σαλωνίδου - Βάκου – «Χριστούγεννα είναι...»

Ένα βιβλίο έκπληξη που συνδυάζει το θρησκευτικό πνεύμα και την παράδοση με την παιδικότητα και τη φρεσκάδα. Με την πολύ όμορφη εικονογράφηση συνδέει το πνεύμα των Χριστουγέννων με την καθημερινή ζωή των παιδιών.

Χριστουγέννων με την καθημερινή ζωή των παιδιών.

Έρικ Κέσνερ – «Η τάξη που πετάει»

Ένα από τα πιο όμορφα και συγκινητικά βιβλία για παιδιά και μεγάλους. Ο Έρικ Κέσνερ περιγράφει μια χριστουγεννιάτικη ιστορία σε ένα οικοτροφείο

αρρένων, όπου η ανθρωπιά και η σκληρότητα, το χιούμορ και η συγκίνηση, η περιπέτεια και η παράδοση συνυπάρχουν με έναν υποδειγματικό, για παιδικό βιβλίο, τρόπο.

Άρης Δημοκίδης – «Το πρωτοχρονιάτικο διαστημόπλοιο»

Από ένα λάθος του τάρανδου, τα πιο άτακτα παιδιά του κόσμου κερδίζουν το ειδικό πρωτοχρονιάτικο δώρο του Άϊ - Βασίλη για τα πιο φρόνιμα παιδιά της χρονιάς. Ένα ταξίδι στο διάστημα, που αρκεί για να συνειδητοποιήσουν, ο μιν Άϊ-Βασίλης ότι τελικά «αυτοί που περισσότερο χρειάζονται τα δώρα και τις καλές κουβέντες είναι οι άτακτοι», τα δε παιδιά ότι μπορούν να περνούν εξίσου διασκεδαστικά χωρίς να κάνουν ζημιές.

Ευγένιος Τριβιζάς – Ένα δέντρο, μια φορά

Ένα βιβλίο που προκαλεί απόφια συγκίνηση. Μια παραμονή Χριστουγέννων. Ένα άσχημο, γυμνό, παραμελημένο δέντρο σε μια πολύβουη πολιτεία. Ένα φτωχό, ορφανό, άστεγο αγόρι. «Στόλισέ με!», το παρακαλάει το δέντρο. Μα το παιδί δεν έχει με τι να το στολίσει. «Στόλισέ με!» Και το αγόρι παίρνει γυαλιστερά καρτιά από καραμέλες πεταμένες στο δρόμο και τα πλάθει σε μπαλάκια.

Δέσποινα Πετρή – «Η καρδιά του χιονάνθρωπου»

Ένας χιονάνθρωπος αλλιώτικος από τους άλλους. Ένας χιονάνθρωπος που ζητά ένα δώρο και ελπίζει στη μαγεία των Χριστουγέννων. Θα του το δώσει ο Άγιος Βασίλης; Τι είναι αυτό που θα κάνει τον Μικρό

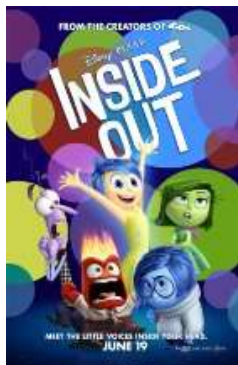
Άσπρο να θέλει να γνωρίσει το γύρισμα του χρόνου, το πέρασμα των εποχών, τη ζεστασιά μιας αγκαλιάς;

Πάμε σινεμά;

Με χαρακτήρες να ποικίλουν από ξωτικά, νεράιδες, εξωγήινους, πριγκίπισσες, συναισθήματα και ομιλούντα ζώα μέχρι τέρατα, δεινόσαυρους, σούπερ κακοποιούς, εφευρέτες και φαντάσματα, οι καλύτερες ταινίες για παιδιά και όλη την οικογένεια μας διασκεδάζουν και μας διδάσκουν αξίες για την αγάπη, τους στόχους, το θάρρος και τη φιλία.

Τα Μυαλά που Κουβαλάς"

Η ζωή της 11χρονης Ράιλι μέσα από τα συναισθήματά της τα οποία ζουν μέσα στο Κέντρο Ελέγχου του μυαλού της, τη Χαρά, το Φόβο, το Θυμό, την Αηδία και τη Θλίψη.

"Ο Καλόσαυρος"

Όταν χάνει τον πατέρα του, ένας νεαρός δεινόσαυρος που ονομάζεται Άρλο, πραγματοποιεί ένα εκπληκτικό ταξίδι. Στη διαδρομή θα συναντήσει έναν απίθανο σύντροφο, ένα ανθρώπινο αγόρι.

«Ο Μικρός Πρίγκιπας»

Ο αεροπόρος αφηγητής εισάγει ένα μικρό κορίτσι σε ένα κόσμο όπου όλα είναι δυνατά, στον κόσμο του Μικρού Πρίγκιπα.

«Χρόνια Πολλά Ψυχρά κι Ανάποδα»

Στη μικρού μήκους συνέχεια της υπέροχης παιδικής ταινίας Frozen της Disney, η Έλσα, ο Κρίστοφ, ο Όλαφ και ο Σβεν διοργανώνουν προς τιμή της Άννα το πιο απίθανο πάρτι

έκπληξη για τα γενέθλιά της, μέχρι που ένα κρουολόγημα της Έλσα θα τους καλάσει τα σχέδια.

(Οι μαθητές της Β3 τάξης)

Πάμε θέατρο;

Το θέατρο έχει τη δύναμη να συμβάλει στην πνευματική καλλιέργεια ενός παιδιού και να το κάνει να συνειδητοποιήσει ότι υπάρχουν και άλλες μορφές έκφρασης. Πρόκειται για μια ζωντανή τέχνη η οποία καταφέρνει να μεταδίδει στο παιδί συγκλονιστικά συναισθήματα, γνώσεις, μηνύματα, και να ενεργοποιεί τα πνευματικά του χαρίσματα.

Οι μαθητές της Β' τάξης και οι δασκάλες τους παρακολούθησαν στις 4 Δεκεμβρίου στο θέατρο «Κατερίνα Βασιλάκου» στην Αθήνα, την παιδική θεατρική παράσταση «**Η Παπλωματού**». Ένα μουζικαλ - ύμνο στην καλοσύνη, εμπνευσμένο από το πολυβραβευμένο παραμύθι του **Τζεφ Μπραμπώ** «Το δώρο της παπλωματούς».

Τον Ιανουάριο και τον Φεβρουάριο οι μαθητές των Β' και Γ' τάξεων έχουν προγραμματίσει να παρακολουθήσουν δύο ακόμη παραστάσεις.

«Καρμενσίτας» – Εθνική Λυρική σκηνή.

Είναι μια παράσταση για τη χαρά τη ζωής, το σύντομο του βίου και την ανάγκη να επενδύσουμε στις αξίες που μας φέρνουν κοντά: **τη φιλία, την αγάπη, την αλληλεγγύη**. Διαδραματίζεται ένα κυριακάτικο πρωινό σε ένα πάρκο, όπου μια παρέα παιδιών, ένα τάγμα προσκόπων και ηλικιωμένοι επισκέπτες συναντώνται και μοιράζονται τη χαρά της ζωής.

«Ο Σιμιγδαλένιος» - Εθνικό θέατρο

Το Εθνικό Θέατρο παρουσιάζει στη Κεντρική Σκηνή την παιδική παράσταση, τον «Σιμιγδαλένιο» του Αλέξανδρου Αδαμόπουλου, ένα τρυφερό και συγκινητικό λαϊκό παραμύθι που υμνεί τη δύναμη της αγάπης, σε σκηνοθεσία Λυδίας Κονιόρδου.

(Οι μαθητές της Β3 τάξης)

Χριστουγεννιάτικες κατασκευές

Πώς φτιάχνουμε στολίδια για το δέντρο.

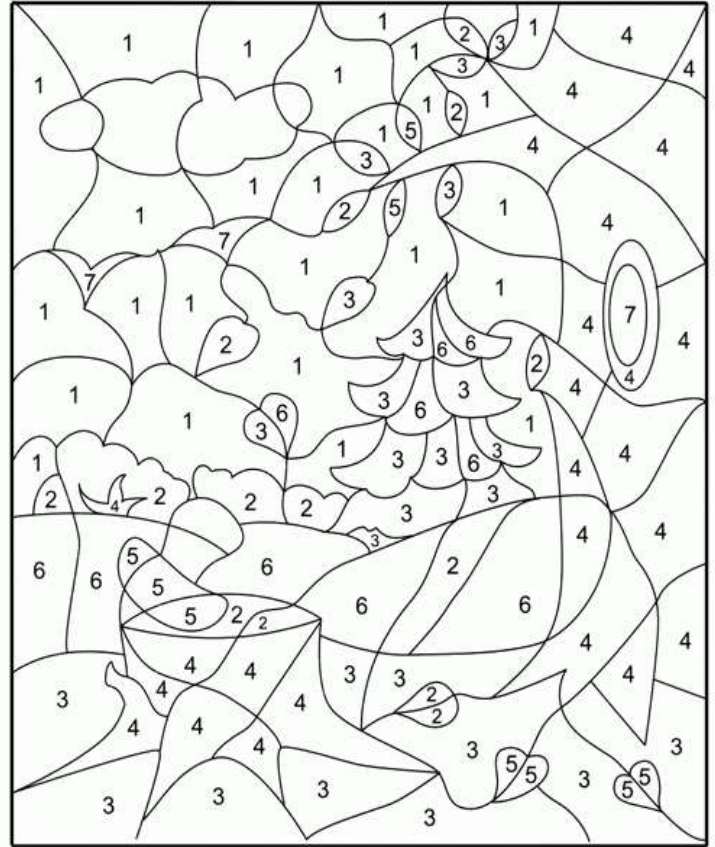
ΜΠΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ

ΥΛΙΚΑ: Μία μπάλα από φελιζόλ, 1,5 μ. κορδόνι ό,τι χρώμα θέλουμε, κόλλα, κορδέλα για το κρέμασμα

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ: Βάζουμε λίγη κόλλα στη βάση της μπάλας και κολλάμε την άκρη του κορδονιού. Σιγά σιγά και προσεκτικά τυλίγουμε το κορδόνι γύρω από την μπάλα, χωρίς να αφήνουμε κενά. Μόλις φτάσουμε στην κορυφή στερεώνουμε πάλι το κορδόνι με κόλλα. Στο ίδιο σημείο κολλάμε και την κορδέλα και είναι έτοιμη να το κρεμάσουμε στο δέντρο.

(Κυριάκος Χαμπεσής, Β3 τάξη)

Χρωμάτισε την εικόνα.

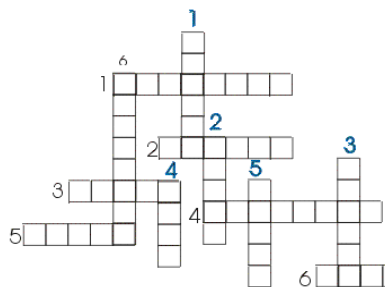

1=μπλε, 2=κίτρινο, 3=πράσινο, 4=καφέ, 5=κόκκινο, 6=πορτοκαλί, 7=μαύρο

Σταυρόλεξα, παιχνίδια

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. Τη λέμε έτσι γιατί ζει πολλά χρόνια
2. Σ' αυτόν στηρίζεται...
3. Έχει πάνω της πολλά...
4. Έτσι λέγεται το χοράφι με τις ελιές
5. Λέγονται οι καρποί
6. Δίνουν οι καρποί

ΚΑΘΕΤΑ

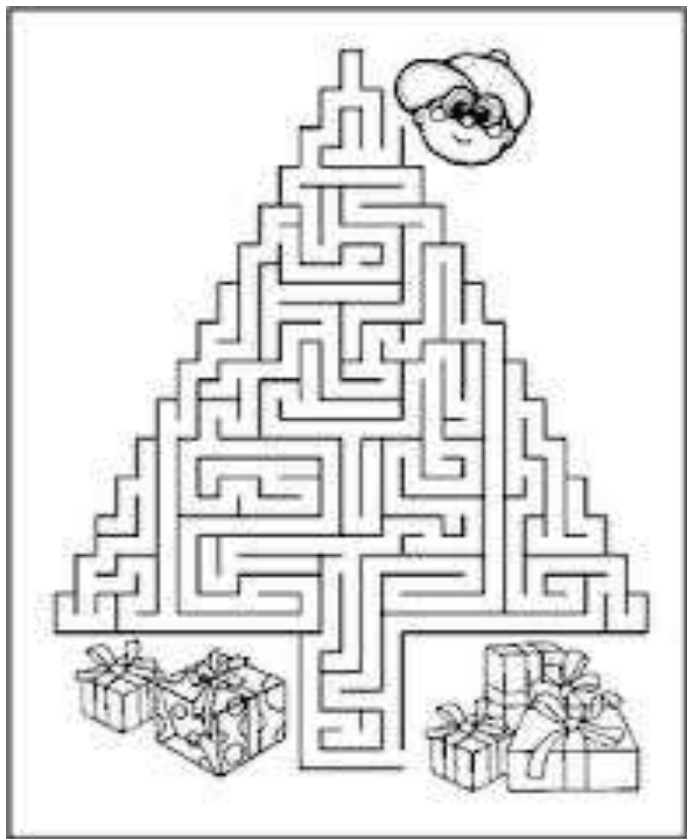
1. Είναι κι αυτή ένα...
2. Μ' αυτές πίνει νερό
3. Τα βλέπουμε πάνω από τον κορμό
4. Τα βγάζει τη άνοιξη
5. Αυτός καταστρέφει τον καρπό

6. Όχι φυλλοβόλο ...

Ένωσε τις τελίτσες.

ΒΟΗΘΗΣΕ ΤΟΝ ΝΑ ΒΡΕΙ ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΟΥ.

ΜΥΡΙΖΕΙ... ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Ελάτε να φτιάξουμε ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΑ
ΓΛΥΚΑ

Κουραμπιέδες

Μυρωδάτοι, τραγανό και αφράτοι!

ΥΛΙΚΑ: ½ κιλό μαλακό αλεύρι, 500 γρ. βούτυρο λιπράκ σε θερμοκρασία δωματίου, 300 γρ. αραβοσιτέλαιο, 2 κούπες ζάχαρη άχνη, 4 βανίλιες, 1 κούπα ξεφλουδισμένα και καβουρντισμένα αμύγδαλα, 1 σφηνάκι ούζο ή τσίπουρο, 1 κουταλάκι σόδα αραιωμένη σε λίγο νερό. **ΕΚΤΕΛΕΣΗ:** Ανακατεύουμε το βούτυρο να μαλακώσει. Προσθέτουμε το λάδι και ανακατεύουμε να γίνουν ένα μείγμα. Προσθέτουμε τις βανίλιες, τη σόδα, το ούζο, τη ζάχαρη, το αλεύρι και τέλος τα αμύγδαλα, Στρώνουμε λαδόκολλα και πλάθουμε. Ψήνουμε στους 180° για 20 λεπτά περίπου. Μόλις κρυώσουν πασπαλίζουμε με ζάχαρη άχνη.

(Ειρήνη Τσελώνη, μαθήτρια της Β3 τάξης)

ΒΟΗΘΗΣΕ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΒΑΣΙΛΗ ΝΑ ΠΑΕΙ ΣΤΟ
ΕΛΚΥΘΡΟ ΤΟΥ

Μελομακάρονα

Κάθε χρόνο οφείλουμε να ψήσουμε μερικά ταψιά μελομακάρονα, μόνο και μόνο για να μυρίσει το σπίτι κανέλα, πορτοκάλι και γαρίφαλο.

ΥΛΙΚΑ: 2 φλυτζάνια αραβοσιτέλαιο, ¾ φλυτζάνια χυμό πορτοκάλι, ξύσμα πορτοκαλιού, 1 κουταλιά της σούπας κανέλα, 1 κουταλιά της σούπας γαρύφαλλο, 1 κουταλάκι του γλυκού σόδα, 2 κουταλάκια του γλυκού μπέικιν, 1/2 φλυτζανάκι του καφέ κονιάκ, 1 φλυτζάνι ζάχαρη. **ΣΙΡΟΠΙ:** 1 φλυτζάνι μέλι, 3 φλυτζάνια ζάχαρη, 3 φλυτζάνια νερό. **ΓΑΡΝΙΡΙΣΜΑ:** 500γρ καρύδια

ΕΚΤΕΛΕΣΗ: Κοσκινίζουμε το αλεύρι και το μπέικιν πάουντερ σε μπωλ. Βάζουμε το λάδι, το σπορέλαιο, το κονιάκ, την ζάχαρη, την κανέλα, το γαρύφαλλο, το ξύσμα πορτοκαλιού. Διαλύουμε την σόδα στον χυμό και την ρίχνουμε στο μείγμα. Ανακατεύουμε με το σύρμα, ρίχνουμε μέσα το αλεύρι και

ανακατεύουμε απαλά να το πάρει το μείγμα. Πλάθω σε ότι σχήμα θέλω τα μελομακάρονα, τα αραδιάζω σε λαμαρίνες και ψήνω για περίπου 25' σε καλά στους 175° C. Φτιάχνω το σιρόπι. Όταν βγάλω τα μελομακάρονα από το φούρνο τα ρίχνω κατευθείαν στο σιρόπι.

(Αγαθονίκη Παπανικολάου, μαθ., Β3 τάξης)

Το αλφάβητο των Χριστουγέννων

Κάποτε στην πολύσφη **χώρα των γραμμάτων** έπεσε μεγάλη στενοχώρια. Γιατί, ενώ πλησίαζαν Χριστούγεννα, οι άνθρωποι χρησιμοποιούσαν τα γράμματα για να σχηματίσουν λέξεις όπως **πόλεμος, ζήλια, κακία, εγωισμός**.

Υστερα από πολλές συζητήσεις τα γράμματα αποφάσισαν να κάνουν κάτι σημαντικό, για να συμμετέχουν κι αυτά στη γιορτή: Να γίνουν η Αλφαβήτα των Χριστουγέννων!

Δεν θα δέχονταν να φτιάχνουν λέξεις παρά μόνο χριστουγεννιάτικες!

Πήρα ένα **A** και το έκανα άστρο.

Με το **B** έγραφα Βηθλεέμ

και με το **Γ** τη γέννηση του Κυρίου.

Στο **Δ** βρήκα τα δώρα που Του χάρισαν

και με το **E** την ελπίδα που μάς έφερε στη γη.

Με το **Z** θυμήθηκα τα ζώα που Τον ζέσταιναν

και με το **H** τον Ηρώδη τον κακό βασιλιά.

Με το **Θ** είπα “Θεέ μου”

και με το **I** ψιθύρισα “Ιωσήφ”.

Το **K** μου έφερε στο νου την καλοσύνη

και με το **Λ** το λιβάνι και το λυτρωμό.

Μέσα στο **M** είδα τους Μάγους και στο **N** την Άγια Νύχτα.

Το **Ξ** σκόρπισε την ζαστεριά

και με το **O** γιόρτασε η οικουμένη.

Το **Π** με γονάτισε μπροστά στην Παναγία.

Το **P** μου θύμισε το Ραββί, το δάσκαλο.

Μ’ ένα μεγάλο **Σ** το σπήλαιο.

Μ’ ένα χαρούμενο **T** τραγούδησα τραγούδια.

Το **Υ** ήταν για τους ύμνους

και το **Φ** το φως που φώτισε την πλάση.

Ένα **X** είπε “Χριστέ μου!”.

Οι άγγελοι έψελναν με το **Ψ** ψαλμούς και το Ωσανά που αρχίζει από **Ω**.

Από τότε κάθε Χριστούγεννα, η αλφαβήτα δοξάζει το νεογέννητο Χριστό με το δικό της τρόπο και δίνει παντού το μήνυμα των Χριστουγέννων:

«Επί γης ειρήνη!»

Να τα πούμε;

Καλήν ημέραν άρχοντες κι αν είναι ορισμός σας Χριστού τη θεια γέννηση να πω στ’ αρχοντικό σας.

Χριστός γεννάται σήμερα, εν Βηθλεέμ τη πόλει. Οι ουρανοί αγάλλονται, χαίρει η κτίσις όλη.

Σ’ αυτό το σπίτι που ‘ρθαμε, πέτρα να μη ραγίσει και ο νοικοκύρης του σπιτιού, χίλια χρόνια να ζήσει.

Και του χρόνου!

**Οι μαθητές και το διδακτικό προσωπικό του 2ου Δημοτικού Σχολείου Κορίνθου σας εύχεται
ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ και ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ!!!**